

Un Tomb

Masquefa - Setembre

LA GUERRA DE SUCCESSIÓ (1705-1714)

En el darrers anys del S.XVII, les potencies europees van anar prenent posicions davant el problema successori que es preveia a la mort del sobirà de la monarquia hispànica, Carles II.

Malgrat la seva decadència la monarquia hispànica continuava essent una potencia important, amb presència a Europa i Amèrica. La mort del candidat millor situat, Josep Ferran de Baviera (1699), va reduir a dos els possibles candidats a succeir a Carles II: Felip d'Anjou (net de Lluís XIV) i l'arxiduc Carles d'Habsburg (fill segon de Leopold I d'Àustria). Finalment el testament va afavorir a Felip, que el 1701, va entrar a Madrid i va ser proclamat rei amb el nom de Felip V, iniciant així la dinastia del Borbons.

L'emperador D'Àustria, Anglaterra i Holanda no van acceptar el testament, i per raons d'equilibri internacional van fer costat al pretendent Carles d'Àustria, formant així la Gran Aliança de la Haia, l'any 1703 s'hi van adherir Portugal i Savoia. S'iniciava així la " Guerra de Successió" on Catalunya a partir de 1705 tindrà un paper important en favor de l'arxiduc Carles. El conflicte va durar fins el 1714 i el seu resultat final donarà pas a la pèrdua de totes les institucions catalanes i a la repressió política, social, cultural i lingüística del principat amb l'objectiu d'assimilar-lo com un simple demarcació administrativa sense personalitat pròpia.

Els anys de guerra va ocasionar uns estralls des de el punt de vista bèl·lic superior fins i tot a la "guerra del segadors", malgrat que no es conserva cap acte municipal de l'època tenim algunes notícies indirectes que situen a Masquefa clarament dins del conflicte, Esparraguera i Martorell per exemple es van lliurar als austracistes des del primer moment, abans fins i tot que Barcelona, les partides dels partidaris de l'arxiduc Carles entraven als pobles al crit de Visca Carles Tercer!, cal suposar que a Masquefa va passar exactament el mateix.

Segons els miracles del Sant Crist de Piera, el virrei Velasco va intentar atacar la Vila veïna a començament de la guerra i la mateixa font també assegura la presència de tropes austracistes l'any 1712.

L'estiu de 1713 Masquefa va caure en mans de Felip V quan les tropes del marques de Populi, es dirigien cap a Barcelona a través del camí ral.

La resistència es mantingué esporàdicament, les tropes austracistes d'Antoni Desvallés es van repartir per Masquefa, Orpí, Castellolí i Sant Martí Surroca, un total de 300 infants i 50 cavalls amb l'objectiu de desfer la rera guarda dels assaltants de Barcelona, la contraofensiva filipista els va obligar a replegar-se fins a Capellades on varen ser derrotats el 10 de setembre de 1714 als contraforts de Montserrat.

La població civil en aquests cas es va veure obligada a assistir a les tropes d'un i altre bàndol mentre va durar el conflicte.

Les autoritats borbòniques van exercir el dret de conquesta per tot el territori i començava una persecució implacable contra els austracistes.

Tot i finalitzada la guerra, les partides antifelipistes del guerriller Carrasclat van ocupar l'any 1719 Piera i Vallbona buscant proveïments i cavalls, empaitats per les tropes del rei van plantar batalla als plans de Capellades on varen ser derrotats.

Els vençuts van ser esquarterats i els seus membres distribuïts al llarg del Camí Ral amb la intenció d'atemorir a una població que deuria tenir present durant molt de temps aquesta terrible visió. Una població castigada per elevades contribucions que sobrepassaven les ja existents, això va desencadenar un elevat endeutament i una

dura repressió per que els que no pagaven eren empresonats o bé patien l'embargament dels seus bens.

Xavier Pérez Fornés